

สรุปผลงาน ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

บทบาทของบริษัทจังหวัดที่ผ่านมา

บริษัทจังหวัดเป็นองค์กรธุรกิจที่รัฐบาลได้ริเริ่มจัดตั้งส่งเสริมและควบคุมดูแลมาตั้งแต่ พ.ศ. 2483 จนถึง พ.ศ. 2522 รวมเป็นเวลา 39 ปีแล้ว โดยที่บริษัทจังหวัดเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพการค้าของคนไทย และเป็นกลไกที่สำคัญของกระทรวงพาณิชย์ในการกระจายสินค้าราคาถูกให้ถึงมือประชาชน โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย บริษัทจังหวัดจึงนับเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการที่จะช่วยแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนให้ลดน้อยลงไปได้ บทบาทของบริษัทจังหวัดที่ผ่านมานอกจากจะดำเนินธุรกิจประกอบการค้าตามปกติแล้วยังดำเนินกิจการช่วยเหลือทางราชการดังต่อไปนี้

1. เป็นตัวแทนขององค์การคลังสินค้าในการซื้อพืชไร่บางอย่างเพื่อประกันราคา เช่น กระเทียม มันฝรั่ง ปอ กาแฟ เป็นต้น
2. เป็นหน่วยรับซื้อข้าวเปลือกตามโครงการพยุงราคาข้าวเปลือกระยะเร่งรัด
3. เป็นตัวแทนกรมการค้าภายในและองค์การคลังสินค้าในการจำหน่ายข้าวสารหน้าตลาดทราย และสินค้าอุปโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้บริโภคในเขตท้องที่จังหวัด ที่บริษัทจังหวัดตั้งอยู่และจังหวัดใกล้เคียงที่ยังไม่มีบริษัทจังหวัด
4. ในยามที่เกิดภาวะคับขัน เช่น เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ในจังหวัดภาคใต้ บริษัทจังหวัดได้มีบทบาทสำคัญในการให้ความร่วมมือกับจังหวัดนำข้าวสารออกจำหน่ายในราคาถูกเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎรทั่วทุกอำเภอ นับได้ว่าบริษัทจังหวัดเป็นเครื่องมือและกำลังสำคัญของทางราชการในการแก้ภาวะวิกฤตการณ์ทางการค้า บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในยามบ้านเมืองเกิดภาวะคับขันทางเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี

ใน พ.ศ. 2521 มีบริษัทจังหวัดรวมทั้งสิ้น 33 บริษัท ต่อมาใน พ.ศ. 2522 - 2523 ได้มีการขยายกิจการบริษัทจังหวัดตามนโยบายฟื้นฟูการส่งเสริมบริษัทจังหวัดของกระทรวง

พาณิชย์ได้ตั้งบริษัทจังหวัดเพิ่มขึ้นอีก 18 บริษัท รวมเป็น 51 บริษัท และมีเงื่อนไขว่า บริษัทจังหวัดที่ตั้งขึ้นใหม่จะต้องโอนหุ้นให้เปล่า 30% ของทุนจดทะเบียน 1 ล้านบาท ให้แก่กระทรวงพาณิชย์ ต่อมาใน พ.ศ. 2524 ได้มีการจัดตั้งบริษัทจังหวัดเพิ่มขึ้นอีก 13 บริษัท รวมเป็น 64 บริษัท และใน พ.ศ. 2525 มีการจัดตั้งบริษัทจังหวัดเพิ่มขึ้นอีก 4 บริษัท นับได้ว่าปัจจุบันบริษัทจังหวัดได้ขยายกิจการจากเดิม 33 บริษัท เพิ่มขึ้นรวมเป็น 68 บริษัท ในขณะที่ยังมีบริษัทจังหวัดคงเหลืออีก 4 จังหวัด ที่ยังมิได้จัดตั้ง คือ จังหวัดสตูล จังหวัดตราด จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดมุกดาหาร ถ้าหากมีการจัดตั้งได้ครบทุกจังหวัดแล้วก็จะเป็นการเชื่อมโยงประสานงานกันระหว่างบริษัทจังหวัดอย่างเข้มแข็งในแต่ละภาค

ผลงานของบริษัทจังหวัด

ในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดจำนวน 33 บริษัท ระหว่าง พ.ศ. 2518-2522 นั้น ได้คำนวณหาอัตราส่วนถัวเฉลี่ย 5 ปี เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์การพิจารณาผลการดำเนินงานของแต่ละบริษัท โดยแยกเป็นบริษัทที่มีผลงานดี พอใช้ และ - ไม้ดี ทั้งนี้ได้คำนึงถึงอัตราส่วนมาตรฐานของธุรกิจโดยทั่วไปด้วย

จากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทจังหวัด โดยใช้อัตราส่วนถัวเฉลี่ย 5 ปี เป็นเกณฑ์พิจารณาในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2518-2522 เป็นดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หน่วย : จำนวนบริษัท

อัตราส่วนที่ไว้วิเคราะห์	2518	2519	2520	2521	2522
1. อัตราส่วนทุนหมุนเวียน					
อยู่ในเกณฑ์	16	17	16	13	14
อยู่ในเกณฑ์พอใช้	6	6	3	6	5
อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี	6	6	10	9	8
2. อัตราส่วนระหว่างหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม					
หนี้สินรวมมากกว่า 33% ของสินทรัพย์รวม	10	12	14	11	12
3. อัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนหักภาษีต่อยอดขาย					
อยู่ในเกณฑ์	16	12	8	8	14
อยู่ในเกณฑ์พอใช้	6	4	4	6	6
อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี	5	13	17	14	7

หน่วย : ศ./ปี หรือ ไร่/ศ./ปี

	2518	2519	2520	2521	2522
4. จำนวนการหมุนเวียนของสินค้าโดยเฉลี่ยในรอบปี					
หน่วย : ศ./ปี	37.22	29.55	25.03	20.79	35.19
หน่วย : ไร่/ศ./ปี	9.67	12.18	14.38	17.31	10.23
5. จำนวนการหมุนเวียนของลูกหนี้โดยเฉลี่ยในรอบปี					
หน่วย : ศ./ปี	51.28	33.93	21.65	26.28	32.17
หน่วย : ไร่/ศ./ปี	7.02	10.61	16.63	13.70	11.19

หน่วย : %

	2518	2519	2520	2521	2522
6. อัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนหักภาษีต่อยอดขายโดยเฉลี่ยในรอบปี	2.17%	1.7%	1.3%	1.31%	1.65%
7. อัตราส่วนกำไรสุทธิหลังหักภาษีต่อส่วนของผู้ถือหุ้นโดยเฉลี่ยในรอบปี	24.09%	13.90%	8.61%	9.7%	12.68%

หน่วย : บาท

ผลการดำเนินงาน	2518	2519	2520	2521	2522
8. ยอดขายรวม	932,482,589.72	53,966,508.89	820,075,488.71	979,629,412.38	1,209,984,583.35
9. กำไรสุทธิก่อนหักภาษีรวม	20,770,927.77	4,273,875.82	9,645,756.42	13,274,928.94	19,694,442.19
10. ขาดทุนสุทธิรวม		(1,202,519.94)	(1,876,597.58)	(537,082.08)	

นอกจากนี้ยังได้เก็บข้อมูลของ พ.ค. 2523 และพ.ค. 2524 เพิ่มเติมเพื่อพิจารณาถึงผลการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดจำนวนดังกล่าว ดังต่อไปนี้

พ.ค. 2523 บริษัทจังหวัดที่มีทั้งหมด 51 บริษัท มีผลการดำเนินงานเพียง 35 บริษัท ยอดรวมของผลการดำเนินงานทั้ง 35 บริษัท ปรากฏดังนี้

ขาย	1,465,931,791.93	บาท
รายได้อื่น ๆ	8,419,661.47	บาท
กำไรสุทธิก่อนหักภาษี (33 บริษัท)	23,621,163.07	บาท
ขาดทุนสุทธิ (2 บริษัท)	283,242.86	บาท
เงินปันผลจ่ายกระทรวงพาณิชย์	728,659.-	บาท

ผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 13 บริษัท อยู่ในเกณฑ์พอใช้จำนวน 9 บริษัท และอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีจำนวน 13 บริษัท ยังอยู่ในสภาพที่ต้องปรับปรุงแก้ไข กล่าวคือมีเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ เนื่องจากจำนวนหนี้สินมีมากกว่าสินทรัพย์ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย โดยเฉลี่ยของบริษัทจังหวัด 35 บริษัทเท่ากับ 1.66% และอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นโดยเฉลี่ย เท่ากับ 14.61%

พ.ค. 2524 บริษัทจังหวัดที่มีทั้งหมด 64 บริษัท มีผลการดำเนินงานเพียง 52 บริษัท ยอดรวมของผลการดำเนินงานทั้ง 52 บริษัท ปรากฏดังนี้

ขาย	2,102,242,156.86	บาท
รายได้อื่น ๆ	7,736,350.74	บาท
กำไรสุทธิก่อนหักภาษี (49 บริษัท)	35,857,063.89	บาท
ขาดทุนสุทธิ (3 บริษัท)	306,174.43	บาท
เงินปันผลจ่ายกระทรวงพาณิชย์	1,334,774.50	บาท

ผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 24 บริษัท อยู่ในเกณฑ์พอใช้จำนวน 14 บริษัท อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีจำนวน 14 บริษัท เนื่องจากต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารสูง อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย โดยเฉลี่ยของบริษัทจังหวัด 52 บริษัทเท่ากับ 1.57% และอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยเฉลี่ย เท่ากับ 16.20%

สรุปแล้วกล่าวได้ว่า ผลการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดเท่าที่ผ่านมา ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์น่าพอใจ บริษัทจังหวัดสามารถดำเนินการเป็นผลประโยชน์ต่อส่วนรวมได้มากกว่าคือ นอกจากจะเป็นองค์กรที่ช่วยรักษาระดับราคาสินค้า จำหน่ายสินค้าราคาถูกเพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยแล้ว บริษัทจังหวัดสามารถจ่ายเงินปันผล ทำรายได้ให้แก่รัฐเฉลี่ยปีละ 5 ล้านบาท ทั้งนี้ไม่รวมเงินที่บริษัทจังหวัดต้องจ่ายให้กับรัฐในรูปของภาษีเงินได้อีกปีละไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลควรให้ความสนใจและสนับสนุนบริษัทจังหวัดให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

ปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้อง ในการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดและแนวทางแก้ไข

การดำเนินงานกิจการของบริษัทจังหวัดในปัจจุบัน มักจะมีอุปสรรค ข้อขัดข้อง ในการดำเนินงานเกิดขึ้น กล่าวโดยสรุป คือ

1. ปัญหาเรื่องเงินทุนหมุนเวียน บริษัทจังหวัดบางแห่ง มีเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอที่จะขยายกิจการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น บางครั้งขาดเงินทุนหมุนเวียนในการจัดหาสินค้ามาจำหน่าย จำเป็นต้องกู้เงินจากธนาคารมาใช้ในการซื้อสินค้าของบริษัท ทำให้ต้องรับภาระในการเสียดอกเบี้ยแก่ธนาคารในอัตราที่สูง

การแก้ไขปัญหาดังกล่าว อาจกระทำได้ 3 วิธีคือ

1.1 โดยการเพิ่มทุน สำหรับบริษัทจังหวัดที่มีทุนหมุนเวียนในการดำเนินการไม่เพียงพออาจทำการเพิ่มทุนได้ แต่จะต้องดำเนินการภายใต้เงื่อนไขที่กรมการค้าภายในกำหนด กล่าวคือบริษัทที่จะขอเพิ่มทุนจะต้องโอนหุ้นให้กระทรวงพาณิชย์ 30% ของทุนที่ขอเพิ่ม*

1.2 หาแหล่งเงินทุนโดยกู้จากบริษัทจังหวัดอื่น ๆ โดยขอกู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราที่บริษัทจังหวัดนั้น ๆ ให้บริษัทจังหวัดอื่นกู้ วิธีการนี้อาจดำเนินการโดยการขอความร่วมมือจากบริษัทจังหวัดต่าง ๆ ออกเงินสมทบทุน โดยจัดตั้งเป็นกองทุนช่วยเหลือบริษัทจังหวัดเป็นการแก้ไขเฉพาะหน้า

1.3 ให้ส่วนงานเงินกู้เพื่อส่งเสริมการค้าของคนไทย ซึ่งอยู่ในความควบคุมของกรมการค้าภายในพิจารณาเพิ่มวงเงินกู้ให้แก่บริษัทจังหวัดมากขึ้นกว่าเดิม

2. ปัญหาในการจัดหาสินค้าของบริษัทจังหวัด เนื่องจากบริษัทจังหวัดต้องดำเนินการค้าเป็นเครื่องมือของทางราชการในการตรึงและรักษาระดับราคาสินค้า ในขณะที่เดิรวันกับ

* ปัจจุบันกรมการค้าภายในกำลังพิจารณายกเลิกเงื่อนไขนี้อยู่ในเดือนพฤษภาคม 2526

ก็ต้องดำเนินการค้าแข่งขันกับผู้ประกอบการค้าอื่น ๆ โดยจะต้องเสี่ยงต่อผลกำไรที่จะได้รับ เช่นเดียวกัน สิ่งจำเป็นต้องอาศัยการช่วยเหลือและสนับสนุนจากทางราชการในการจัดหาสินค้าบางชนิด การที่ทางราชการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในการจัดหาสินค้าให้แก่บริษัทจังหวัดย่อมก่อให้เกิดผลเสียในด้านความมั่นคงของกิจการบริษัทจังหวัด ถ้าทางรัฐบาลเปลี่ยนแปลงนโยบาย ในด้านการจัดหาสินค้าหลัก เช่น ข้าวสาร น้ำตาลทราย บุหรี่ น้ำมันเชื้อเพลิง ให้บริษัทจังหวัดแล้ว บริษัทจังหวัดอาจจะประสบปัญหาในการจัดหาสินค้ามาทดแทนได้

อย่างไรก็ดีรัฐบาลได้คำนึงถึงปัญหานี้เช่นกัน และได้ดำเนินการแก้ไขโดยให้กรมการค้าภายในจัดทำโครงการสินค้ามวลชน* โดยขอความร่วมมือจากบริษัทผู้ผลิตต่าง ๆ ให้ผลิตสินค้าตราสินไทยและจัดส่งให้บริษัทจังหวัดเป็นตัวแทนจำหน่ายในจังหวัด นอกจากนี้ยังได้ติดต่อขอความร่วมมือกับบริษัทผู้ผลิต เช่น บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด ขอให้บริษัทจังหวัดได้เป็นตัวแทนจำหน่ายในจังหวัดโดยถือเป็นมาตรการส่งเสริมการค้าในงานขององค์การคลังสินค้า ในการจัดหาสินค้าให้บริษัทจังหวัดอีกทางหนึ่ง

แนวทางแก้ไขในขั้นต่อไปสำหรับบริษัทจังหวัดคือ จัดตั้งองค์กรกลางของบริษัทจังหวัดในรูปบริษัทจังหวัดกลาง** จำกัด เป็นบริษัทจังหวัดแม่ร่วมมือกันประสานงานรวมกำลังกันสร้างอำนาจต่อรองทางการค้า ในการจัดซื้อสินค้าและการจำหน่ายสินค้า ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะสินค้าทางการเกษตร โดยการรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรโดยตรง และเจรจาทำความตกลงในการส่งออกและนำเข้าสินค้าบางชนิดในภาวะขาดแคลน

3. ปัญหา ในด้านการสั่งซื้อและจำหน่ายสินค้าของบริษัทจังหวัด มีบริษัทจังหวัดบางแห่งเมื่อได้เป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าบางชนิด จากผู้ผลิตซึ่งกรมการค้าภายในติดต่อให้แล้วมักไม่เอาใจใส่ในการดำเนินการค้าอย่างจริงจังในการติดต่อสั่งซื้อทำการค้ากับผู้ผลิตเป็นประจำ กล่าวคือในเวลาทีสินค้าขาดแคลนก็มีความต้องการขอซื้อ ไปจำหน่ายแต่เมื่อสินค้ามีมากก็ไม่ติดต่อสั่งซื้อไปจำหน่าย โดยมุ่งหวังแต่เฉพาะสินค้าผูกขาดของทางราชการเท่านั้น สำหรับปัญหาในการจำหน่ายสินค้า โดยเฉพาะข้าวสารมีบริษัทจังหวัดบางแห่งทำผิดระเบียบ โดยการนำข้าวสารที่ได้รับจากองค์การคลังสินค้าไปจำหน่ายไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของทางราชการ แทนที่จะนำไปจำหน่ายภายในจังหวัดเต็มตามโควตาที่ได้รับกลับมาไปจำหน่าย

* ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก จ., หน้า 144

** ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก ข., หน้า 159

เพียงบางส่วนที่เหลือนำไปจำหน่ายยกกระสอบให้แก่พ่อค้าจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ก็ยังมีบริษัทจังหวัดบางแห่งจำหน่ายสินค้าเกินราคาตามที่ทางราชการกำหนด โดยเฉพาะข้าวสาร และน้ำตาลทราย

วิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากจังหวัดและพาณิชย์จังหวัดที่มีหน้าที่ควบคุมการจำหน่ายสินค้าภายในจังหวัดรวมทั้งบริษัทจังหวัดให้ถูกต้องตามระเบียบของกระทรวงพาณิชย์ และจังหวัดแล้ว ถ้าบริษัทจังหวัดใดทำผิดระเบียบที่ทางราชการกำหนดแล้ว ควรมีมาตรการลงโทษบริษัทจังหวัด โดยยกเลิกการสนับสนุนบริษัทจังหวัดนั้นเสีย และสนับสนุนให้จัดตั้งบริษัทจังหวัดใหม่ขึ้นมา

4. ปัญหาผู้จัดการดำเนินการค้าส่วนตัวแข่งขันกับบริษัทจังหวัด เนื่องจากบริษัทจังหวัดบางแห่ง ผู้จัดการดำเนินการค้าส่วนตัว ประเภทเดียวกับสินค้าหลักของบริษัทจังหวัด โดยดำเนินการค้าแข่งขันกับบริษัทจังหวัดโดยตรง จึงทำให้ผลประโยชน์ของบริษัทจังหวัดไม่ดีเท่าที่ควรแม้ว่าข้อบังคับของบริษัทจังหวัดจะระบุห้ามไว้แล้วก็ตาม แต่ผู้จัดการมักจะหลีกเลี่ยงโดยการใช้อีบุคคลอื่นในครอบครัว เป็นผู้ดำเนินการค้าส่วนตัวนั้นแทน

วิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรให้คณะกรรมการบริหารงานของบริษัทจังหวัดเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมของผู้จัดการหากผู้จัดการประพฤติตนไม่ถูกต้องก็ควรพิจารณาเปลี่ยนตัวผู้จัดการใหม่

5. ปัญหาการลงทุนดำเนินการค้าร่วมระหว่างบริษัทจังหวัดกับบุคคลอื่น บริษัทจังหวัดบางแห่งมีปัญหาเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอที่จะลงทุนในกิจการค้า โดยลำพัง จึงร่วมดำเนินการค้า โดยใช้เงินทุนหมุนเวียนจากผู้สนใจลงทุนภายนอกหรือ เงินทุนของผู้จัดการทำให้บริษัทจังหวัดมักจะถูกเอาเปรียบในด้านผลประโยชน์ที่ควรจะได้รับ โดยเพียงอาศัยชื่อบริษัทจังหวัดในสินค้าอภิสิทธิ์บางชนิด โดยเฉพาะบุหรี่ยาสูบ และน้ำมันเชื้อเพลิง

การแก้ไขปัญหาดังกล่าว มีวิธีการเช่นเดียวกับปัญหาเรื่อง เงินทุนหมุนเวียนในข้อ 1.

6. ปัญหาการปิดบัญชีของบริษัทจังหวัดบางแห่งที่ยังไม่เรียบร้อย เนื่องจากมีบริษัทจังหวัดบางแห่งยังค้างการปิดบัญชีหลายงวดบัญชี ผู้ลอบบัญชีไม่สามารถตรวจสอบรับรองงบดุลได้ เนื่องจากบางบริษัทมีการทุจริตเกิดขึ้นยังอยู่ในระหว่างฟ้องบังคับคดียึดทรัพย์สิน

จำเลย บางบริษัทมีปัญหาเกี่ยวกับหนี้สินผูกพันกับธนาคารมาตั้งแต่ผู้จัดการคนก่อนซึ่งถึงแก่กรรมลงเป็นจำนวนมาก ยังอยู่ในระหว่างธนาคารฟ้องบังคับจำนอง บางบริษัททำหลักฐานเอกสารทางบัญชีหายไป บางบริษัทยังปิดบัญชีไม่เรียบร้อย เหล่านี้เป็นต้น ปัจจุบันมีอยู่ 5 บริษัทที่ค้างปิดบัญชีหลายงวดบัญชี ได้แก่ บริษัทปราสินบุรีฯ บริษัทลำพูนฯ บริษัทสุรินทร์ฯ บริษัทอุบลราชธานีฯ และบริษัทอุตรธานีฯ

แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ขึ้นต้นกรรมการค้าภายในได้จัดตั้งเจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบสถานภาพและการดำเนินงานของบริษัท เพื่อหาทางช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของบริษัทโดยจัดทำโครงการตรวจเยี่ยมบริษัทจังหวัดทุกจังหวัดในแต่ละปี โดยส่งเจ้าหน้าที่ไปชี้แจงแนะนำระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ตลอดจนการสำรวจระบบบัญชี และตรวจสอบบัญชี รวมทั้งสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงานของบริษัทจังหวัด เพื่อหาทางแก้ไขและช่วยเหลือต่อไป หากแนวทางการแก้ไขปัญหาลังขึ้นต้นยังไม่บรรลุผลโดยเฉพาะบริษัทจังหวัดที่ค้างปิดบัญชีหลายงวดบัญชี กรรมการค้าภายในควรพิจารณาดำเนินการขึ้นเด็ดขาดโดยมาตรการ เลิกสนับสนุนบริษัทจังหวัดนั้นในด้านสินค้าและให้บริษัทจังหวัดนั้นปิดดำเนินการค้าชั่วคราวจนกว่าจะแก้ไขปัญหาให้แล้วเสร็จ จึงเริ่มเปิดดำเนินการค้าใหม่และให้การสนับสนุนด้านสินค้าต่อไป

7. ปัญหาการขาดความร่วมมือและประสานงานของบริษัทจังหวัดกับกรรมการค้าภายใน โดยเฉพาะในเรื่องระเบียบปฏิบัติ ข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งกรรมการค้าภายในกำหนดไว้แต่บริษัทจังหวัดมักไม่ปฏิบัติตาม เช่น การจัดส่งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัท, การส่งงบทดลองประจำเดือนของบริษัทจังหวัดให้กรรมการค้าภายในวิเคราะห์ฐานะการค้า และการเงินของบริษัท การปิดบัญชีให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น

วิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ดำเนินการ เช่นเดียวกับปัญหาในข้อ 6

8. ปัญหาความขัดแย้งระหว่างบริษัทจังหวัดกับหน่วยราชการ โดยเฉพาะผู้บริหารงานบริษัทกับพาณิชย์จังหวัด เช่นปัญหาความล่าช้าในการติดต่อประสานงานร่วมกัน การสั่งซื้อและตรวจรับสินค้าข้าวสารและน้ำตาลทรายที่ต้องผ่านสำนักงานพาณิชย์จังหวัด เป็นต้น

แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวคือ ควรให้ประธานคณะกรรมการบริหารของบริษัทจังหวัดนั้น (ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตำแหน่ง) เป็นผู้พิจารณาตัดสินข้อขัดแย้งดังกล่าว หากไม่สามารถตัดสินได้ก็ส่งเรื่องให้กระทรวงพาณิชย์เป็นผู้พิจารณาแทน

9. ปัญหาในการบริหารงานภายในของบริษัท บางบริษัทจังหวัดมีปัญหาการขัดแย้ง

กันภายในบริษัทระหว่างตัวผู้สัดการและกรรมการบริษัทจังหวัดบางคน บางบริษัทไม่ตั้งใจทำการค้าอย่างจริงจัง ขาดความเอาใจใส่ในการบริหารงานภายในบริษัทก่อให้เกิดการทุจริต ขาดความริเริ่ม อาศัยแต่เฉพาะสินค้าของทางราชการเท่านั้น ไม่ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของบริษัทและสร้างชื่อเสียงให้บริษัทจังหวัด

แนวทางแก้ไขคือ คณะกรรมการอำนวยการบริษัท หรือคณะกรรมการบริหารงานบริษัทต้องควบคุมการบริหารงานของผู้สัดการบริษัทอย่างใกล้ชิด และบริษัทจังหวัดเองจะต้องเปลี่ยนแนวความคิดที่จะมุ่งอาศัยสินค้าหลักของทางราชการอย่างเดียว ควรพยายามจัดหาสินค้าใหม่อื่น ๆ มาจำหน่ายบ้าง มิใช่มุ่งแต่เฉพาะสินค้าอุปโภคและบริโภคเท่านั้น

จากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดเพื่อศึกษาโครงสร้างพื้นฐานในการสัดตั้งและการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมา วัตถุประสงค์และนโยบายในการก่อตั้งบริษัทจังหวัด ขั้นตอนและวิธีการสัดตั้ง สถานภาพและลักษณะสำคัญของบริษัทจังหวัด ที่แตกต่างไปจากบริษัทจำกัดโดยทั่วไป วิธีการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดในด้านการสัดการและการบริหารงานบริษัทจังหวัด ในด้านการตลาดและด้านเงินทุนแหล่งที่มาของเงินทุนของบริษัทจังหวัด ตลอดจนการวัดผลการดำเนินงานในแง่ธุรกิจ จากการประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมาตั้งแต่พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2522 เฉพาะด้านฐานะการเงินและฐานะการค้าของบริษัทจังหวัดเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานโดยทั่วไปจะเห็นได้ว่า ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนของบริษัทจังหวัดส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ บริษัทจังหวัดสามารถดำเนินการอำนวยการค้าที่ส่งเสริมอาชีพการค้าของคนไทยใน ส่วนภูมิภาคในด้านพาณิชย์กรรมของประเทศ สามารถช่วยให้โครงการของรัฐบาลเป็นไปตามเป้าหมายโดยเป็นองค์กรที่ช่วยรักษาระดับราคาสินค้า ลดค่าครองชีพของประชาชน เนื่องจากสัดจำหน่ายสินค้าราคาถูกเป็นการช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย นับว่าบริษัทจังหวัดได้ดำเนินงานสนองนโยบายกระทรวงพาณิชย์ตรงตามวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งบริษัทจังหวัดเริ่มแรกของรัฐบาล แต่ต่อมาในพ.ศ. 2522 รัฐบาลได้มีนโยบายฟื้นฟูการขยายการสัดตั้งบริษัทจังหวัดจากเดิม 33 แห่ง และมีเป้าหมายจะสัดตั้งให้ครบทุกจังหวัดทั่วประเทศ ภายในพ.ศ. 2524 จึงได้กำหนดนโยบายในการสัดตั้งบริษัทจังหวัดใหม่โดยเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งบริษัท

จังหวัดเริ่มแรก คือ ต้องการให้บริษัทจังหวัดเป็นศูนย์กลางในการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ทางด้านการเกษตรและสินค้าพื้นเมืองของจังหวัดต่าง ๆ รวมทั้งเป็นแหล่งรับซื้อพืชไร่ต่าง ๆ เพื่อพยุงราคาสินค้าที่เกษตรกรขายได้ให้อยู่ในราคาที่เหมาะสมมิให้พ่อค้าคนกลางเอาเปรียบกดราคา ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นและจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศต่อไป แต่จะเป็นไปได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับบทบาทและการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดต่อไปในอนาคต

โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าผลประโยชน์ของบริษัทจังหวัดเกี่ยวข้องกับบุคคล 3 ฝ่าย คือ บริษัทจังหวัด ประชาชน และรัฐบาล กล่าวคือ

1. บริษัทจังหวัดเป็นผู้รับผลประโยชน์จากผลตอบแทนทางธุรกิจ คือ ผลกำไรโดยตรง
2. ประชาชน ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดในด้านการซื้อสินค้าราคาถูกได้ในภาวะสินค้าขาดแคลน
3. รัฐบาล ได้รับผลประโยชน์ในด้านการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจ และควบคุมราคาสินค้า โดยใช้บริษัทจังหวัดเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในส่วนภูมิภาคในการกระจายสินค้าในภาวะขาดแคลน และลดระดับราคาสินค้ามิให้สูงจนเกินไป นอกจากนี้รัฐบาลยังได้รับผลประโยชน์โดยมีรายได้จากเงินปันผลของบริษัทจังหวัดและภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจังหวัด ตลอดจนชื่อเสียงเกียรติคุณแก่บริษัทจังหวัดดำเนินการด้วยดี สามารถรักษาระดับราคาสินค้าและกระจายสินค้าได้ดี ก็มีผลสะท้อนมาอย่างกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และรัฐบาล เป็นลำดับ

ผลงานของบริษัทจังหวัดที่สามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ของรัฐบาล โดยเป็นเครื่องมือของกระทรวงพาณิชย์ในการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกินดีอยู่ดีของประชาชน ทั้งในแง่การรักษาระดับราคา และการกระจายสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ โดยเฉพาะสินค้าที่บริษัทจังหวัดจัดจำหน่าย ได้แก่ ข้าวสาร น้ำตาลทราย และสินค้าสินไทย ได้มีส่วนช่วยเหลือในการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจและลดค่าครองชีพของประชาชนผู้มีรายได้น้อยในส่วนภูมิภาคได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องมาจากค่าครองชีพของประชาชนมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี ดังจะเห็นได้จากดัชนีราคาสินค้าประเภทต่าง ๆ ตั้งแต่ พ.ศ. 2518-2522 มีดังนี้

ดัชนีราคาสินค้าประเภทต่าง ๆ พ.ศ. 2518-2524 (พ.ศ. 2519 เป็นปีฐาน)

พ.ศ.	ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ของกรุงเทพมหานคร 2519 = 100	ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ของประเทศ 2519 = 100	ดัชนีราคาขายส่งทั่วไป ของประเทศ 2519 = 100
2518	95.3	96.0	96.2
2519	100.0	100.0	100.0
2520	108.4	107.6	107.8
2521	117.9	116.1	115.8
2522	130.0	127.6	128.8
2523	155.9	152.7	154.7
2524	176.8	172.1	169.5

ที่มา : กองระดับราคา กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

บริษัทจังหวัดได้มีส่วนช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และลดค่าครองชีพของประชาชนในลุ่มภูมิภาค โดยจัดจำหน่ายสินค้าราคาถูก และกระจายสินค้าให้ถึงมือประชาชนได้อย่างทั่วถึง คือ ข้าวสาร น้ำตาลทราย และสินค้าสินไทย ดังจะเห็นได้จากสถิติปริมาณราคาจำหน่ายสินค้าดังกล่าว ดังนี้

สถิติปริมาณการจำหน่ายข้าวสารขององค์การคลังสินค้าให้กับบริษัทจังหวัดและตัวแทนจังหวัด ตั้งแต่ พ.ศ. 2518-2523 ดังนี้

หน่วย : กระสอบ

พ.ศ.	ข้าวสารคุณภาพดี (5%)	ข้าวสารคุณภาพปานกลาง (10%)	ข้าวโอ๊ต
2518	2,204,498.55	67,969.00	-
2519	986,196.50	93,413.00	-
2520	60,592.00	341,765.00	-
2521	151,795.00	1,293,509.00	-
2522	464,058.50	1,281,524.10	21,728.00
2523	70,355.00	558,788.30	1,607,506.50

ที่มา : กองการข้าว องค์การคลังสินค้า

สถิติราคาขายส่งและขายปลีกข้าวสาร ซึ่งเป็นราคาเดียวกันสำหรับทุกบริษัทจังหวัด
ทั่วประเทศ ตั้งแต่ พ.ศ. 2518-2523 . มีดังนี้

หน่วย : บาท/กระสอบ

ระยะเวลา	ราคาขายปลีก			ราคาขายส่ง		
	ข้าวสาร (5%)	ข้าวสาร (10%)	ข้าวโอ๊ต	ข้าวสาร (5%)	ข้าวสาร (10%)	ข้าวโอ๊ต
22พค.2517 - 24ถย.2519	335.00	315.00	-	325.00	305.00	-
25ถย.2519 - 8พค.2520	413.35	335.00	-	392.50	335.00	-
9พค.2520 - 9พค.2521	400.00	335.00	-	380.00	335.00	-
10พค.2521 - 29สค.2521	420.00	335.00	-	400.00	335.00	-
30สค.2521 - 29เมย.2522	400.00	335.00	-	380.00	335.00	-
30เมย.2522-26พย.2522	400.00	313.00	-	380.00	313.00	-
27พย.2522 - 22ธค.2523	400.00	365.00	335.00	380.00	345.00	315.00

ที่มา : องค์การคลังสินค้า

สถิติปริมาณการจำหน่ายน้ำตาลทรายขององค์การคลังสินค้าให้กับบริษัทจังหวัด ใน
ภาวะขาดแคลน ตั้งแต่ พ.ศ. 2522-2523

พ.ศ.	น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (กระสอบ)	ราคาขายส่ง (บาท/กระสอบ)	ราคาขายปลีก (บาท/กก.)
2522	21,779	600.00	6.50
2523	186,467	750.00	8.00

ที่มา : กองสินค้าโภคภัณฑ์ องค์การคลังสินค้า

สำหรับรายละเอียดราคาขายปลีก ราคาขายส่ง ปริมาณการผลิตและจำหน่าย
สินค้าสินไทย ดูรายละเอียดที่แสดงไว้ในภาคผนวก ฉ เกี่ยวกับโครงการสินค้ามวลชน (สินไทย)

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับบริษัทจังหวัด

1. การที่บริษัทจังหวัดจะสามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จบรรลุผลตามเป้าหมายของทางราชการได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการ

ประการแรก บริษัทจังหวัดจะต้องร่วมมือกับทางราชการในทุกวิถีทางด้วยความสม่ำเสมอ ทัศนเป็นส่วหนึ่งของทางราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวม บริษัทจังหวัดควรจะทำตัวเป็นผู้แทนที่ดีของทางราชการในส่วนท้องถิ่นโดยเป็นบริษัทตัวอย่างของจังหวัดที่จะสร้างความเชื่อถือและภาพพจน์ที่ดีให้แก่ประชาชน ส่นองตอบนโยบายของรัฐบาล โดยประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง พยายามจัดการบริษัทจังหวัดให้มีลักษณะเป็นห้างสรรพสินค้าเล็ก ๆ มีสถานที่ตั้งบริษัทจังหวัดเป็นที่เข็ดหน้าชู้ตาของประชาชน การที่จะให้บริษัทจังหวัดเป็นตัวอย่างที่ดีนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือและเวลาจากผู้บริหารงานบริษัทจังหวัดเองและประชาชนในจังหวัดนั้น ตลอดจนการคัดค้านค้มาจำหน่ายจะต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ไม่ลนลานยอมโอกาสในยามที่สินค้าขาดแคลน

ประการที่สอง บริษัทจังหวัดจะต้องช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุด ด้วยการพยายามปรับปรุงการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะความสำเร็จขององค์กรใดก็ตามมิได้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างและแผนการดำเนินงานที่ดีอย่างเดียวเท่านั้น ยังต้องขึ้นอยู่กับความสามารถ ความซื่อสัตย์สุจริต และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของบริหารงานนั้นเป็นสำคัญ

2. บทบาทและการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดในอนาคตเป็นงานที่ท้าทายความสามารถของผู้บริหารงานบริษัทจังหวัดที่จะสนองนโยบายที่ทางราชการต้องการให้บริษัทจังหวัดขยายขอบเขตกิจการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะในการทำธุรกิจบริษัทจังหวัดในปัจจุบันจะมุ่งทำเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคเท่านั้น บริษัทจังหวัดควรจะคำนึงถึงธุรกิจหลักของประเทศไทย คือ การเกษตร บทบาทต่อไปของบริษัทจังหวัด คือ เป็นศูนย์กลางการรับซื้อสินค้าเกษตรจากเกษตรกร เพื่อช่วยรักษาระดับราคาสินค้าที่เกษตรกรขายได้ให้อยู่ในราคาที่เหมาะสม มีรายได้สูงขึ้น เป็นผลดีต่อเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศไทย แต่ในการขยายธุรกิจดังกล่าวจะเป็นไปได้หรือไม่นั้น บริษัทจังหวัดทั้งหมดควรจะได้มีบทบาทในการจัดตั้งบริษัทจังหวัดกลางเพื่อเป็นองค์กรกลางของบริษัทจังหวัดทั้งหมดทั่วประเทศ เพื่อรวมกำลังในการจัดซื้อสินค้า

สร้างอำนาจต่อรองทางการค้า และรวมกำลังในด้านการส่งออกสินค้าทางการเกษตร เพื่อ
ดำเนินการสนองนโยบายของกระทรวงพาณิชย์ รวมทั้งการนำเข้าสินค้าบางชนิดเข้ามาใน-
ภาวะขาดแคลน โดยบริษัทจังหวัดทุกแห่งควรมีบทบาทร่วมกันในการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อ
วิเคราะห์ผลดี ผลเสีย และแนวทางการดำเนินการที่จะเป็นไปได้ของบริษัทจังหวัดกลางต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับรัฐบาล

1. รัฐบาลควรให้การสนับสนุนการดำเนินงานของบริษัทจังหวัดทั้งในด้านนโยบาย
และด้านการปฏิบัติทุกวิถีทาง เพื่อให้บริษัทจังหวัดสามารถทำหน้าที่เป็นกลไกที่จะสนองนโยบาย
ของกระทรวงพาณิชย์ให้ได้ผลอย่างเต็มที่
2. รัฐบาลควรพิจารณาลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจังหวัด ให้เสีย
ภาษีเงินได้ในอัตราที่ต่ำเท่ากับบริษัทจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. จัดหาแหล่งเงินทุนให้บริษัทจังหวัดกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำ และเพิ่มวงเงิน
ให้กู้ยืมแก่บริษัทจังหวัด โดยผ่านทางสำนักงานเงินกู้เพื่อส่งเสริมการค้าของคนไทย ซึ่งอยู่
ในความควบคุมดูแลของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

ดังนั้นหากได้มีการปรับปรุง แก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของบริษัท
จังหวัดดังกล่าวข้างต้น อาจจะทำให้บริษัทจังหวัดดำเนินงานได้อย่างกว้างขวาง มีประโยชน์
มากขึ้นต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 สลับปริมาณการซื้อขายสินค้าของบริษัทจังหวัด ตั้งแต่ พ.ศ. 2518 - 2522

หน่วย : บาท

ชื่อบริษัท	จำกััด	ปี					รวม
		พ.ศ. 2518	พ.ศ. 2519	พ.ศ. 2520	พ.ศ. 2521	พ.ศ. 2522	
1. บริษัทกระป๋องนมวิภาณชัย	จำกััด	42,303,312.20	41,797,845.95	46,078,133.45	58,401,258.20	70,547,958.50	259,128,508.30
2. บริษัทกาญจนบุรีวิภาณชัย	จำกััด	50,053,917.94	35,058,664.53	36,832,202.81	45,351,966.46	46,756,220.55	214,052,972.29
3. บริษัทเอเชียเทราวิภาณชัย	จำกััด	26,114,789.30	17,104,671.24	15,687,692.60	23,593,573.13	27,800,273.89	110,301,000.16
4. บริษัทฮิปปารบวิภาณชัย	จำกััด	22,320,589.10	24,818,054.54	27,410,029.58	30,914,377.43	28,135,759.08	133,599,409.73
5. บริษัทตากสินวิภาณชัย	จำกััด	29,601,910.43	33,704,611.46	36,970,256.35	42,737,065.23	55,140,188.12	198,054,031.59
6. บริษัทวังวิภาณชัย	จำกััด	71,928,460.20	58,082,728.82	60,642,899.55	83,477,441.98	98,693,375.20	372,824,905.75
7. บริษัทนครราชสีมาวิภาณชัย	จำกััด	94,766,184.97	71,268,868.23	70,201,021.92	85,790,457.11	99,568,569.22	421,595,101.45
8. บริษัทนครปฐมวิภาณชัย	จำกััด	55,743,756.81	40,934,688.42	44,159,413.33	47,630,018.20	68,912,523.01	257,340,406.37
9. บริษัทราชวิภาณชัย	จำกััด	24,211,020.03	18,915,733.-	17,664,141.45	18,813,122.52	21,550,142.14	101,184,159.14
10. บริษัทรัตนวิภาณชัย	จำกััด	11,979,132.20	10,404,829.80	7,743,731.30	5,809,416.-	6,201,457.15	42,138,566.45
11. บริษัทประจวบวิภาณชัย	จำกััด		24,059,460.50	28,834,017.44	41,439,044.-	55,419,158.75	172,636,345.69
12. บริษัทพิจิตรวิภาณชัย	จำกััด	22,884,665.-	19,711,868.83	15,918,299.92	23,607,489.67	29,925,484.70	114,587,457.72
13. บริษัทเพชรบุรีวิภาณชัย	จำกััด	25,424,325.60	39,582,892.40	35,577,539.94	44,739,325.90	54,496,747.70	223,866,924.21
14. บริษัทภูเก็ตวิภาณชัย	จำกััด	49,470,819.27	51,783,728.80	55,974,442.48	79,137,018.20	90,337,527.89	355,815,895.37
15. บริษัทราชบุรีวิภาณชัย	จำกััด	78,583,168.-	21,665,931.59	22,165,356.50	25,032,608.25	27,857,340.-	113,777,909.34
16. บริษัทลำปางวิภาณชัย	จำกััด	17,055,973					
17. บริษัทลพบุรีวิภาณชัย	จำกััด		65,562,789.98	62,900,102.09	74,042,559.94	102,639,645.50	305,145,096.51
18. บริษัทกาญจนบุรีวิภาณชัย	จำกััด	42,886,139.75	25,639,153.50	24,708,823.44	32,272,044.75	37,823,661.50	163,389,822.94
19. บริษัทสมุทรสาครวิภาณชัย	จำกััด	26,679,260.-	25,818,022.-	23,645,593.-	27,677,002.50	32,318,323.20	136,138,190.70
20. บริษัทนครศรีธรรมราชวิภาณชัย	จำกััด	40,823,336.40	18,527,573.45	15,391,578.32			74,742,488.17
21. บริษัทนครราชสีมาวิภาณชัย	จำกััด	16,896,567.90	17,584,421.58	19,143,936.81	21,632,917.80	32,568,943.11	107,826,687.20
22. บริษัทอยุธยาวิภาณชัย	จำกััด	4,258,015.90	6,791,681.50	4,953,956.50	8,901,049.-	9,983,190.-	34,887,892.80
23. บริษัทจังหวัดเชียงใหม่	จำกััด	22,129,661.-	22,191,832.87	24,289,654.27	24,753,373.53	36,019,559.20	129,414,080.87
24. บริษัทจังหวัดชลบุรี	จำกััด	7,925,227.50	6,304,279.75	5,434,731.25	5,757,341.25		25,421,579.75
25. บริษัทจังหวัดนครพนม	จำกััด	14,620,004.-	39,825,549.-	17,699,204.66	24,825,687.75	26,259,133.86	123,229,585.27
26. บริษัทจังหวัดหนองคาย	จำกััด	25,407,993.71	13,874,537.71	16,512,483.55	17,133,343.18	26,195,528.34	99,113,986.49
27. บริษัทจังหวัดนครราชสีมา	จำกััด	23,458,473.50	17,237,287.25	15,853,071.-	15,320,223.02	12,231,309.72	84,101,069.49
28. บริษัทจังหวัดบรสา	จำกััด	22,995,155.-	26,085,047.50	27,126,915.92	30,794,917.06	34,254,724.63	141,316,660.11
29. บริษัทจังหวัดเลย	จำกััด		11,684,032.99	4,139,020.53	2,136,091.-	9,345,090.-	27,304,234.52
30. บริษัทจังหวัดสงขลา	จำกััด						
31. บริษัทจังหวัดสุรินทร์	จำกััด	10,353,764.90	9,091,222.25	6,443,208.23	6,432,762.75	8,967,976.50	40,343,934.69
32. บริษัทจังหวัดสุโขทัย	จำกััด						
33. บริษัทจังหวัดอุบลราชธานี	จำกััด						
รวม		880,875,623.51	814,162,069.44	790,066,342.85	948,244,239.81	1,149,930,417.46	4,583,278,753.07